

Muzeum
Vysoké nad Jizerou

**IKS - CENTRUM města Jilemnice přijímá práce
na IV. VÝSTAVU VÝTVARNÉ TVORBY**

v oborech:

1. malba, grafika, kresba
2. ostatní volná tvorba

přijem prací: 20. - 22. června 7. 00 - 17. 00 hod. v KS
výstava: KS Jilemnice 26. června - 3. července 2001
vernisaž: 26. června 2001 v 18. 00 hod.

Výstava bude instalována také v polské Swiebodzici, příp. v Rokytnici
nad Jizerou

Informace na tel. čísle 0432 / 54 40 70

Řešení fotohádanek z tohoto čísla:

1. Letošní aprílová zima - po 9. dubnu (!) - zahrada u Voňků a část domu Havelkových
2. Jarní zima s topolovou alejí u hřiště
3. Libor Štěrba, bývalá majitelka Vlasta Fejtklová-Patočková

lh

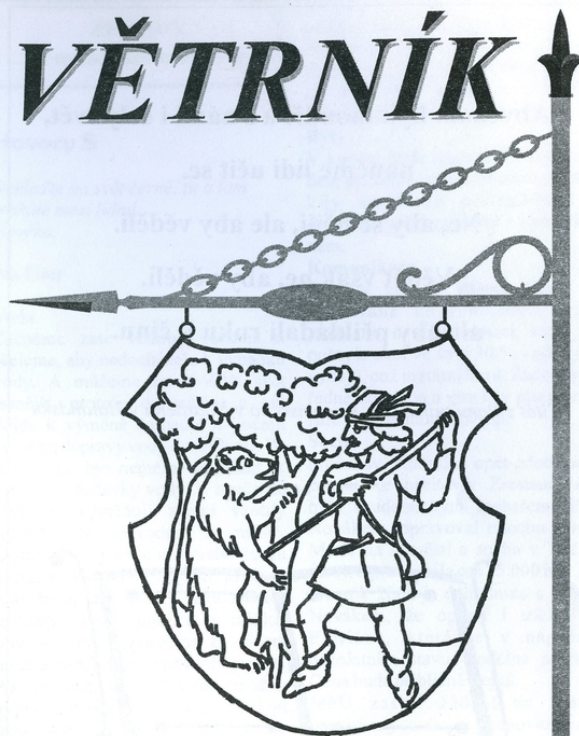
Omluva tiskárny!

V posledním čísle Větrníku došlo k tiskové chybě v uvedení měsíce vydání, která vznikla při sazbe. Dodatečně se proto omlouvám za tiskového šotka.

R. Friede

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník 5-6/2001 vedoucí redaktorka
Ludmila Hnyková, náklad 450 ks, cena 10,-Kč. Příspěvky zasílejte do každého
3.vměsíci na MěÚ ve Vysokém n. J. PSČ 512 11.
V roce 2001 vytiskl R. Friede, polygr. služby Roprachtice - tel/fax 0432/59 31 63

VĚTRNÍK

Květen - červen 2001

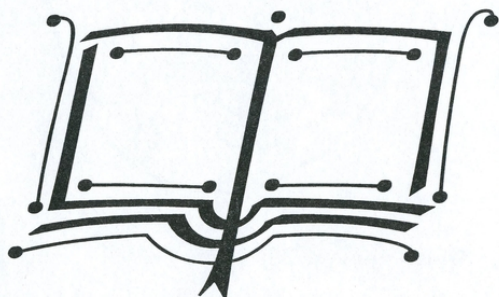
**ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU**

Abychom byli moudří a s námi i celý svět,
naučme lidi učit se.

Ne, aby se učili, ale aby věděli.

Vědět však ne, aby věděli,
ale aby přikládali ruku k činu.

Citát z Památníku J. A. Komenského v Naardenu v Holandsku

ZPRÁVY z městského úřadu

Hovory S

*Nehleďte na svět černě, tu a tam
potkáte mezi lidmi
člověka.*

Ivo Fišer

Voda

Začneme zase vodou. Všichni si přejeme, aby nedocházelo k výpadku vody. A můžeme hned vidět svět jasnější, protože do měsíce a půl dojde k výměně čerpadel a jinému systému dopravy vody do úpravny. Po této akci by nemělo docházet k přerušení dodávky vody. V současné době se vyměňují zemní ventily (uzávěry) na rozvodech po městě. Dosud se při poruše některého úseku musel vypnout celý systém, jinak se porucha nedala opravit. Tento systém je zcela nevyhovující, a je otázka, proč byl tímto způsobem zhotoven, možná, že tehdy také chyběly peníze. Po výměně ventilů bude možno vypnout pouze vadný úsek. Pokud bude nutné při montážích vodu na krátké intervaly vypnout, bude to náležitě oznámeno.

Po této akci budou vyměněna čerpadla. Smluvně je celá přestavba zadána firmě AQA - Čerpací technika, s. r. o., 471 27 Stráž pod Ralskem 207. Čerpadla budou dodána z Německa, jsou bezporuchová a

velice výkonná. Práce budou pokračovat průběžně po celý rok. Pro rok 2002 se město pokusí o získání dotace od Ministerstva zemědělství na dokončení přiváděče z Rejdic. K jednání dojde už v květnu t. r.

Byty

V květnu bude uskutečněn kontrolní den, při němž bude rozhodnuto, jak a kdy se bude pokračovat v dokončování depozitáře a bytovek v něm.

Komunikace

Oprava cest v rámci města je plánovaná na rok 2002. Bylo požádáno o státní dotaci, která by pokryla akci ve výši 30 % veškerých výdajů, což je státní limit. Žádost byla řádně odeslána a všechny písemnosti jsou k nahlédnutí na MěÚ.

Socha

Socha sv. Antonína opět zdobí park cestou ke hřbitovu. Zrestaurována byla akademickým sochařem Jiřím Novákem (opravoval i sochu Panny Marie na náměstí a sochu v Trčici u Šírů). Oprava stála cca 25.000 Kč.

Pro rok 2002 je dohodnuto s panem Novákem, že opraví i sochu sv. Floriána, která je v naprosto dezolátním stavu, podélně prasklá. Cena bude přibližně stejná.

MěÚ zaslal žádost na Státní památkový ústav - jmenovitě panu Viktoru Blažkovi - do Pardubic, aby obě sochy byly prohlášeny za kulturní památky, tedy opravy by byly dotovány. O vyřízení vás budeme informovat.

Kanalizace

Úsek od drogerie směrem na křižovatku u Junků bude zahájen v květnu.

Poplatky

Částečně došlo k zlepšení na základě výzvy MěÚ.

Určitá část z rozpočtu musí být ponechána na drobné úpravy komunikací, údržby, nátěry, úpravu pozemku pro rozptyl atd. Žádné jiné větší akce nebudou prováděny, dokud nebude dokončena oprava vodovodního řádu.

Poděkování

MěÚ děkuje našim prostřednictvím paní Anně Zemanové za dlouhodobou péči o pomníčky padlých a popravených spoluobčanů.

*

Paní Evě Kopalové patří dík za snahu na úpravu a vysazování velkých nádob na květiny na náměstí.

*Z rozhovoru se starostou zapsala
Ludmila Hnyková*

Pozor! Pozor! Pozor!

Od 10. června 2001 budou opět jezdit autobusy z Jilemnice přes Vysoké do Liberce a zpět.

V pracovní dny - z Jilemnice 7. 08
z Vysokého 7. 40
v Liberci 9. 10

Zpět - z Liberce 10. 50 a 15. 55
ve Vysokém 12. 49 a 17. 25
v Jilemnici 13. 25 a 18. 00

Jízdní řád číslo 670062 - Jilemnice - Vysoké nad Jizerou - Liberec bude uveřejněn ode dne platnosti nového jízdního řádu.

Zprávy z muzea

Co připravujeme:

- výstavu akvarelů a kreseb Evy Schmidtové a koláží Zdeňka Veselého - 9. 6. - 31. 7. 2001
- výstavu Krakonošů - 1. 6. - 30. 9. 2001
- výstavku Krakonoš oči dětí - 1. 6. - 30. 9. 2001

Výzva

Opět po deseti letech se mají ve vysokém muzeu sejít Krakonošové. Prosíme výrobce těchto figurek a figur a majitele pěkných kousků, kteří by byli ochotni nám je pro výstavu zapůjčit, aby tak učinili co nejdříve. I děti do patnácti let mají ještě pořád možnost zapojit se do výtvarné soutěže Krakonoš oči dětí a libovolnou technikou ztvárnit pána našich hor. Práce v rámci jednotlivých věkových kategorií vyhodnotí odborná porota. Důležité je uvést jméno, adresu a věk.

Milí čtenáři, obracíme se na Vás i s další prosbou: Vzpomínáte si, alespoň z vyprávění, na obchod smíšeným zbožím a krejčovskou firmu rodiny Farských, která ve Vysokém dobře prosperovala koncem 19. a začátkem 20. století? Kdo z Vás nám může poskytnout nějakou informaci o životě této rodiny a o životě paní Kamily Farské-Víplarové (1875 - 1967)? Předem děkujeme.

Pracovníci muzea

Z dopisů našich čtenářů

Návraty do Vysokého nad Jizerou

Když jsem poprvé před třiceti šesti lety cestou od Příkrého spatřila na obzoru majestátní panorama Krkonoš s masivem Kotle a v popředí dominantu věží vysokého kostela pozlacenou zapadajícím sluncem, věděla jsem hned, že tohle je místo, které si ponesu v srdci a kam se budu vracet, jakmile to okolnosti jen trochu dovoli. Vždy jsem byla milovnicí horské přírody, každoročně jsem od mládí do hor jezdila, a pohled z vysokého náměstí a od parku na Zlaté návrší s Kotlem-Kokrháčem s jabloneckými vrchy v popředí jsem si postupně nazvala "předhůří Himálaje", třebaže Krkonoše mají s předhůřím Himálaje kromě divoké krásy horských hřebenů pramálo společného.

Od té doby se do Vysokého nad Jizerou každoročně vracím. Mám ráda jeho poklidnou atmosféru i rušné dění v době vysokých poutí a divadelních přehlídek, obdivuji lidovou architekturu místních původních chalup, okouzluje mě půvabné názvy okolních obcí, jako Rokytnice, Roprachtice, Sklenářice, Tríč, Poniklá aj., rozsetých po okolních vrších až k malebnému údolí Jizery.

Čas běží a já si stále slibuji, že ztvárním víc těch krásných lidových staveb, které ještě zůstaly uchovány. Místně je sice zmapovala perem i tahy malířského štětce celá řada vynikajících umělců spjatých s

Vysokým nad Jizerou, jejichž obrazy a kresby jsem měla možnost v galerii vysokého vlastivědného muzea obdivovat, ale půvab okolní krajiny a krásy krkonošské architektury nepřestane oslovovat a vždy bude vtiskovat pero či štětec do ruky těm, kdo chtějí kousek té krásy zachytit na papír či plátno.

Při svých pobytech ve Vysokém neopomenu navštívit tamní vlastivědné muzeum. Je pro mě velkou ctí, že jsem dostala možnost představit část své výtvarné tvorby právě v něm, živím pomníku tohoto krásného kraje. Je to kraj, který se již při prvním pohledu vtiskne do duše a jako živoucí magnet poutá člověka tak, že se do něj znovu a znovu s láskou vrací.

Eva A. Schmidtová

Víte, že . . .

byla ve Vysokém 4. 4. 2001 otevřena nová prodejna Levná móda v domě paní Vašíčkové? Majitelem je pan Jaroslav Vrabec z Prahy, obchod provozuje paní Gabriela Josífková z Vysokého. Sortiment sestává ze základního papírnického zboží, zejména pro školáky, dále jsou k dostání různé hračky, použité i nové, a textil dětský, dámský i pánský, trika, halenky, saka, bundy, vesměs levnější zboží. Otevřeno je denně 8.30 - 11.30 a 12.30 - 15.30, v sobotu 8.30 - 11.00.

2. května 2001 převzal prodejnu zeleniny a ovoce od paní Blanky Kašťákové pan Josef Pičman, 49 let,

pochází z Branné, bydlí v Jilemnici. Byl 15 let řidičem ve velkoobchodu zeleninou a ovocem v Jilemnici a dovážel toto zboží 7 let do obchodu paní Kašákové. Zná tento obchod i jeho problémy dobře. Bude se snažit udržet, případně rozšiřovat sortiment. Ke změně došlo jen jinou úpravou prodejny, nejen zelenina, ale i ovoce je přístupnější. Otevřeno je denně 7. 30 - 12. 00 a 13. 00 - 16. 30, v sobotu 7. 00 - 10. 30.

Školní okénko

ZŠ

Patříme k sobě

Již osm let pracuje v Semilech Podkrkonošská společnost přátel dětí zdravotně postižených, která sdružuje nejen rodiny se zdravotně postiženými dětmi, ale i všechny přátele, kteří chtějí s tímto sdružením spolupracovat. Připravují akce pro rodiny vychovávající zdravotně postižené děti, ale také akce integrační - to znamená pro širokou dětskou veřejnost. Jsou to např. víkendy s arteterapií, rehabilitací, plaváním, zahraniční pobyty pro rodiny, ale i pro děti samotné, dětská zábavná odpoledne, sportovní turnaj zvláštních škol, tajné výlety, návštěvy divadel a další. Většina těchto projektů se stala již tradicí.

Jednou z největších akcí je festival Patříme k sobě, jehož čtvrtý ročník se uskutečnil ve dnech 18. - 20. dubna 2001 v Semilech. Na festivalu se svými kulturními programy vystoupily zdravotně postižené děti a mládež z ústavů sociální péče ze severních a východních Čech. K uměleckým činnostem mají tyto děti velice blízký vztah, ale bohužel nemají mnoho příležitostí pochlubit se svými úspěchy na veřejnosti, radovat se z potlesku a plného sálu před sebou.

Festival byl třídní, děti vystoupily na galakonzertu v Semilech v KC Golf a dále na čtyřech koncertech pro školy: v Semilech, Turnově, Jilemnici a ve Vysokém nad Jizerou. A tak i žáci naší školy mohli sledovat taneční, hudební, pěvecké a divadelní představení dětí a mládeže z ústavů sociální péče ze Žampachu, Kurovodic, Slatiňan, Vrchlabí a z Domova Tereza z Benešova.

Na úvod připravila Iva Řehořová s našimi žáky krátké uvítání ve formě rozhovoru s Krakonošem (Jiřím Pošeptným), který potom uváděl celý program. Menší děti zaujalo divadlo Mrazík, kde si mohly zanotovat známé písničky a obdivovat perfektní kostýmy a herecké vyjádření. Starším se zase nejvíce líbilo taneční vystoupení s názvem Setkání milenců od F. Sinatry. Celý koncert probíhal v srdečném a kamarádském ovzduší a diváci i účinkující si odnesli mnoho zážitků a jistě budou na toto setkání vzpomínat s pěknými pocity. Utvrdili jsme se, že opravdu patříme k sobě, a za to si zaslouží poděkování

organizátoři této akce a všichni, kdo se na ní podíleli.

Drahoslava Nýdrlová, ředitelka školy

Nové metody čtení

V tomto školním roce se prvníáci učili číst odlišným způsobem než v letech minulých. A to způsobem, který není nový, který u nás počátkem 20. století propagoval Josef Kožíšek a kterým se ve školách učilo číst až do roku 1951 (možná někdo ještě vzpomene na oblíbenou učebnici Poupata). V tomto roce však byl tento způsob výuky zakázán a ve všech školách se učilo číst metodou analyticko-syntetickou, tedy po slabikách.

Dnes je opět doba, kdy si učitel může zvolit způsob nácviu čtení, a tak jsem zvolila pro letošní rok metodu genetickou, která z Kožíška vychází. Sama si po téměř roční zkušenosti myslím, že učit se číst touto metodou je pro děti zábavnější, tvořivější a také mnohem přirozenější, jak už napovídá sám název, genetická - tedy přirozená. Učí číst nejprve velká tiskací písmena a z nich hned smysluplná slova, nikoli nic neříkající slabiky. Klade důraz na porozumění, nutí děti přemýšlet, o čem čtou. Touto metodou se děti naučí číst rychleji a rychleji chápou obsah čteného.

Není to však metoda zázračná a o tom, zda dítěti čtení půjde nebo nepůjde, se rozhoduje již dávno před vstupem do školy. Rychleji čte a rychleji chápe ten

čtenář, který má velkou slovní zásobu. V tomto jsme však ve škole bezradní bez pomoci rodičů. Je potřeba s dětmi už od malička hodně hovořit, číst pohádky, zpívat si s nimi apod. Jedině takto připravené dítě může ve škole dobře prospívat.

Mgr. Edita Vondrová

Básnické pokusy žáků 5. třídy

Velikonoce

Pozor, pozor, milé děti,
z daleka k nám zpráva letí.
Velikonoce tu jsou,
housátka jdou za husou.
Sluníčko už svítí,
všude plno kvítí.
Mamka větrá peřiny, také šaty
sestřiny.
Malujeme vajíčka
pro každého hošička.
Pěkně za sebou
koledníci jdou.
V ruce mají pomlázky,
na vajíčkách obrázky.

H. Š.

Terka

Terka, Terka, Terka
to je naše dcerka.
Dcerka hodná chvíli jen,
a pak zase honem ven.
Venku ji to baví,
už se nezastaví.

Potom honem úkoly
napíše si do školy.

*T. Friedrichová
P. Pánková*

Jaro

Sněženky a bledule
mají rády neděle.
Lasičky a veverky
mají rády pondělky.
Jestřábi a sokoli
loví myši v úterý.
Proto všechny myšurky
nemají rády úterky.

Hrdinové dětských knížek

Kroužek dětí městské knihovny opět
připravil literární pořad pro základní
školu. Požadavek zněl dětští hrdinové
známých knih. Nakonec se do hry
dostali pro 1. a 2. stupeň Pipi Dlouhá
punčocha se svou fantazií, Pěťa Bajza
a jeho kamarádi z Poláckových Bylo
nás pět, Kopčem a ostatní lovci
mamutů, Hanýžka a Martínek z
Chodska, Heidi u dědečka v Alpách,
Neználek zlobící malíčky z
Kvítečkova svými povedenými verši,
koumák Bořík předstírající, že je
slepice, Robinsonka Blažena snažící
se uvařit tátovi, Kája Mařík bavící
školního inspektora.
Při představení pro 1. stupeň se loučil
Honzik, Malý lord si povídal s
dědečkem, malý Bobeš s Maruškou a

Lucie s formeláky. Druhý stupeň
shlédl v pohodě kouřícího Toma
Sawyera a Hucka Finna, když se
chystali kopat poklad, Maugliho a
jeho zvířecí přátele v džungli,
vyslechli hádku Jany Eyrové a její
tety, patnáctiletý kapitán Dick Sand
řešil problém se ztroskotáním v
Africe, představil se nový hrdina
známý po světě - Harry Potter i s
kouzelným kloboukem.

Děti se převtělovaly v různé postavy a
čtyřikrát jim do hry vnikly Foglarovy
Rychlé šípy v komiksovém souboji s
Bratrstvem kočířů pracky, který
probíhal na pokračování.

A kdo to všechno spáchal? Bylo nás
jedenadvacet. Já, Jiřina a Věra
Preisslerovy, Eva Večerníková,
Veronika Havelková, Helena a Pěťa
Pánkové, Petr Srna, Pepa Sládek,
Lucka Poláčková, Leonka
Tichánková (Anetka Maturová). Ke
grotesce s Rychlými šípy se propůjčili
včetně převleků Tomáš Hladík jako
Dlouhé Bidlo (zároveň se stíhal
převlékat do dalších postav), Honza
Hejral jako Mírek Dušín, Aleš
Havelka byl k nerozeznání od Jarky
Metelky, Olda Hnyk coby
Rychlonožka si nechal ježaté vlasy
obarvit křídou nazrzavo, Lukáš
Patočka ztvárnil Jindru Hojera, Ondra
Schmoranz jako by z oka vypadl
Červenáčkovi, Marek Dufek zářil
jako Bohouš a Ondra Vaverka jako
krysař Štětináč si nechal udelet obočí
a' la Brežněv. Ondra Nedomlel si s
chutí stíhl jedovatého dědka, když
seřezal Dlouhé Bidlo, Gábina
Zelinková se ze staré Zavadičky
proměňovala v přísného učitele.

Klukům patří uznání za ochotu ke
všemu, stejně jako ostatním, také i za
(ne)trpělivé zkoušení, kdy to nešlo a
kdy jsme se ne a ne sejít všichni.
Hráli jsme po dva dny vždy třikrát za
sebou a v čitárně se vystřídaly
všechny třídy. Pokud někdo něco
nepochopil, snad nám to odpustí.

Ivana Řehořová

ISS

Aktuality z ISS

Přijímací řízení

Dne 23. dubna se uskutečnilo první
kolo přijímacího řízení pro studijní
obory ISS, tj. obchodní akademii a
nástavbové obory.

Prověřovalo se z českého jazyka a
matematiky. Přijímací řízení pro
učební obory proběhlo podle předem
stanovených kritérií. Po prvním kole
bylo přijato na obchodní akademii 22
studentů, na nástavbové studium 27
studentů, na učební obor
automechanik 36 žáků, na obor
autoelektrikář 13 žáků, na obor
autoklempíř 12 žáků, na obor opravář
zemědělských strojů 10 žáků. Pro
malý počet zájemců nebyly otevřeny
obory zámečnické, provoz služeb a
hospodyňka.

Další zprávy

Dne 7. května pořádala ISS soutěž
Automechanik junior 2001

Libereckého kraje, které se zúčastnilo
šest škol našeho kraje zaměřených na
učební obor automechanik. Tuto
prestižní soutěž zahájila Ing. Eva
Bartoňová, zástupkyně hejtmana
Libereckého kraje. Přivítali jsme i
další vzácné hosty, např. Ing. Josefa
Lhotáka, prezidenta Svazu
autoopraven ČR a zároveň garanta
soutěže, a sponzory. Pořadatelstvím
toto profesní soutěže jsme byli velmi
potěšeni a doufáme, že návštěva tak
vlivných lidí bude přínosem pro naše
město.

*

Dne 26. dubna psali studenti a
studentky 4. ročníků maturitní práci z
českého jazyka a literatury. Koncem
května a začátkem června je čeká
praktická a teoretická část maturitních
zkoušek.

*

Žáci učebních oborů vstupují též do
finál, začátkem května získávali
řidičská oprávnění skupiny B, C,
svářečská oprávnění a v červnu složí
závěrečné zkoušky.

Přejeme všem hodně úspěchů!

*

V třetím týdnu měsíce května
připravuje ISS prodej zemědělské
techniky formou aukce. Přesný termín
bude zveřejněn. (Informace na tel. 59
39 00.)

Ing. Markéta Zelinková, ředitelka ISS

Zájezd do Drážďan

Ve dnech 27. a 28. března podnikla
ISS Výsoké nad Jizerou překrásný
zájezd do Drážďan.

Naštěstí jsme měli pěkné počasí a po celé dva dny zájezdu nepršelo. Díky tomu jsme stihli prohlédnout velikou část Drážďan. Drážďany oplývají fantazií architektů, kteří vystavěli spoustu známých památek, jako je například zámek Moritzburg nebo Zwinger se známou obrazárnou a rytířským sálem.

Navštívili jsme také Indiánské muzeum Karla Maye v Radebeulu, kde byly vystaveny věrohodné kopie indiánů, které všichni jistě známe ze seriálu Vinnetou.

Na zpáteční cestě jsme se stavěli v jednomarkovém obchodě v Hidenau, kde se určitě každému líbilo, protože je zde spousta zlevněného spotřebního zboží.

Kdybych mohl, jistě bych se jel do Drážďan podívat znovu a tento výlet doporučuji každému.

Jakub Vondra, 2. ročník OA

Z KULTURY

DIVADELNÍ KUKÁTKO

Vošklivka?!

Pan Daněk si pro svou historickou hru vybral zvláštní název: Zdaleka ne tak ošklivá, jak se původně zdálo.

Ale ten velikonoční večer v divadle Krakonoš nejen že nebyl ošklivý, ba naopak, byl zajímavý, k zamyšlení a obecnostvo potvrdilo dlouhotrvajícím

potleskem, že to bylo představení zdařilé.

Přiznám se, že jsem byla zvědavá, jak hlavní představitelka zvládne všechny čtyři naprosto odlišné charaktery žen. Vrátila jsem si po léta trochu do historie, jak jsem se s ní přibližovala dětem. A tak ani řecký příběh s hetérou (milenkou za peníze) nebyl zdaleka tak ošklivý, ani myšlenka uherského krále pomoci sestře žít normální život, ne ve zdech kláštera, ani královna, vlastně jen osamělá žena, toužící marně po obyčejné lidské lásce, a nakonec ani přibližující se smrt Prokopa Holého nepůsobila děsivě.

Při uherském příběhu jsem musela myslet i na krále Jana Lucemburského, otce Karla IV., takový asi byl i on - dobrodruh, středověký představitel královské moci, ne nepodobný Ladislavu IV., králi uherskému, kterého Ivan Hanuš nemohl lépe představit. A proč odcházely nebo byly nuceny odejít do kláštera v té době tak mnohé ženy? Stejně v podstatě zůstaly ženami i matkami i milenkami. Vznešená královna anglická Filipa Henegavská v příběhu boj o lásku prohrála, i když měla na hlavě korunu. A velice působivý byl i český příběh, zejména v kontrastu válečníka, muže tvrdého a úspěšného, a dívky, která mu nabízí chvíli štěstí, poslední, protože tuší, ví, jak asi příští den roku 1434 skončí.

Nejsem ani odborný kritik, ani jsem divadelní vědu nestudovala, ale přemýšlím a hodnotím i prostředí, v němž takové hry vyrůstají, i představitele, kolik práce, volného

času a lásky k divadlu musí mít a obětovat, a proto hodnotím toto divadelní představení velice kladně. Měla jsem z toho večera krásný pocit a potěšení.

Zvláště bych ale chtěla zdůraznit vystoupení Josefa Hejrala. Bylo důstojné, mladistvý zjev, krásný přednes a obdivuhodná paměť. Nikdo jiný by na jeho místě tak neobstál. Myslím, že se režisérovi Honzovi Hejralovi podařilo obsadit všechny role šťastnou rukou, že i noví mladí dostali příležitost a dobře ji využili. A co se týká té mé zvědavosti, byla odměněna. Představitelka čtyř rolí čtyř různých příběhů jediné divadelní hry mě nezklamala.

Díky všem! Za všechny milovnický vysockého divadla (a divadla vůbec) se těší na další divadelní překvapení

Ludmila Hnyková

Novinky z DS Krakonoš

Na neděli 17. června 2001 chystá Divadelní spolek Krakonoš ve spolupráci s městským úřadem, tělovýchovnou jednotou a hasiči tradiční dětský den v parku za divadlem. Srdečně zveme všechny děti i s rodiči, hezké počasí a občerstvení je objednáno. Budeme se těšit.

Po velikonoční premiéře "Vošklivky", jak říkáme mezi sebou v divadle, odjel soubor ještě do Dolan u Jaroměře, kde se zúčastnil krajevé přehlídky s výběrem na vysockou přehlídku.

Představení je doporučeno na přehlídku a uznání za svůj herecký výkon získali Josef Hejral, Martin Hnyk a Svatava Hejralová. V porotě byly známé divadelní kapacity, jako divadelní teoretik prof. Čísař, režisér František Laurin a scénograf Jaromír Vosecký. Na 25. května nás pozvali s tímto představením do Jablonce nad Jizerou.

Dále se mohou těšit všichni příznivci dechových hudeb. Na sobotu 30. června chystá divadelní spolek odpoledne při dechovce přímo v divadle. Hrát budou dechovky z okolí (Jablonec nad Jizerou, Semily, Desná aj.). Večer pak pro mladší bude taneční zábava. Přijďte si poslechnout známé melodie našich nejlepších skladatelů. Občerstvení bude zajištěno.

-HEJ-

Z dopisů našich čtenářů

Divadelnímu spolku Krakonoš za účast na divadelní přehlídce v Jilemnici

V neděli 1. 4. 2001 jsme uzavřeli 7. přehlídku divadelní tvorby v Jilemnici. Vaší zásluhou se mohl letošní ročník pyšnit výjimečnou kvalitou. Ta byla také potvrzena velmi slušnou návštěvností.

Dovolte mi prosím poděkovat Vám nejen za Vaši účast, ale také za milé a vstřícné jednání a především za zážitek, který jste jilemnickým

návštěvníkům zprostředkovali.
Budeme se těšit, že se v budoucnu
najde další příležitost ke vzájemné
spolupráci.

Přeji Vám za sebe i za ochotnický
soubor V Roztocké hodně tvůrčího
elánu v další divadelní práci, šťastnou
ruku při výběru titulů, herců i režisérů.

V úctě

Marie Faruzelová
ředitelka IKS centra města Jilemnice

Pozn. red. : Vysocký DS Krakonoš za
představení Charleyova teta získal v
divácké anketě přehlídky Březen -
měsíc divadla v Jilemnici 193 hlasů
od 378 diváků, což bylo ve srovnání s
dalšími osmi účinkujícími soubory
nejvíce.

Pozdrav od "pétépáků" - černých baronů pro paní Hubačkovou

Dovolte nám prosím srdečně
poděkovat za Vaši opakovanou účast
na Roudnici.

Vaše zajímavé, poutavé příspěvky
byly zcela bezesporu vítaným
doplňkem našeho již tradičního
posezení a pozvedly velice vhodným
způsobem náladu všech přítomných.

A celá řada lidí, kteří Vás znají z
rozhlasového vyprávění, měla tak
příležitost osobně Vás poznat a
zopakovat si zanikající nářečí
zdejšího kraje.

Ještě jednou Vám velice děkujeme a
zůstáváme se vřelými stisky rukou a
se srdečnými pozdravy.

Za Český Svaz PTP
Vojenské tábory nucených prací
508 Okresní klub Semily

Vladimír Plecháč, předseda
a Emil Hýsek, jednatel

Novinky v městské knihovně

Poezie, povídky

P. Skoumal: ...se nezblázní
I. Wernisch: Zapadlo slunce za dnem,
který nebyl
I. Vodseďálek: Bloudění, Nalézání,
Probouzení, Snění, Zuření

Cestopisné

J. Hanzelka - M. Zikmund: Velké
vody Iguazú
L. Špillarová - V. Špillar: Severní
Amerika - Země kaňonů
J. Šmíd: Obrázky z Provence
I. Pekárková: Třicet dva chvanů

České

T. Brdečková: Šahzád a král
J. Otčenášek: Mladík z povolání
T. Jáchym: Anděl
I. Obermannová: Deník šílené
manželky, Divnovlásky
P. Šabach: Jak potopit Austrálii
P. Rut: V mámově postýlce
K. Procházková: Bacha, na zdi za
tebou leze mravenec

Napínavé

J. Grady: Bílý plamen
S. King: Srdce v Atlantidě
B. Jones: Sprinter
D. Thomas: Nekonečně daleko

W. Smith: Na život a na smrt, Monzun
D. Brown: Poděs
D. Francis: Střepy

Muži

M. Fredriksson: Šimon a duby
M. Binchy: Nezapomenutelné léto
Ch. Coe: Vypadám božsky
P. Coelho: Alchymista

Historické

E. Pargeter: Megotina svatba
C. Erickson: Kateřina Veliká
F. Weissensteiner: Ženy na
habsburském trůnu
J. Tyldesley: Ramses
A. Weir: Děti Anglie
M. Renault: Písní tě chválím

Pro ženy

R. Setlowe: Japonská milenka
R. Thomas: Každá žena má své
tajemství
N. Mones: Čína, můj osud
D. Steel: Svatba
L. Komaik: Jsem už stará?
M. Davenport: Lásky v New Yorku
J. Deveraux: Anděl pro Emily
O. Goldsmith: Klub odložených žen
E. Bernheim: Jeho žena
T. Kejvalová: Proč jsem na světě

Vzpomínky, eseje

I. Vodseďálek: Felixův život
L. Nečas: Zůstat člověkem aneb
Vzpomínání Heleny Růžičkové

Válečné

B. Wood - G. Wootton: Noční vlaky
D. R. Burgett: Sedm cest do pekla

Dokumenty

V. Votýpka: Návraty české šlechty

Co daly naše země Evropě a lidstvu 3
P. Mošenceva: Třicet let chirurgem v
Kremlu

J. Kučera: Jesus Christ Superstory

Ivana Řehořová

Vzpomínka na sousedy v mém milovaném Výšokém

Vpravo od našeho domu bydleli
Fučíkovi. Starý pan Fučík byl zručný
soustružník, svým vnučatům vyrobil
pěkné koloběžky, na kterých se nám v
parku hezky jezdilo. Byl to moc
hodný pán, zrovna tak jeho syn se
svou paní, která bohužel brzy
zemřela. Vyráběli i džbány z břiz a
mladší pan Fučík na ně vypaloval
různé motivy. Také hrával divadlo.
Vedle Fučíkových měli dům
Pohankovi. Pan Pohanka byl vrchním
strážmistrem na četnické stanici a
později i starostou našeho města.

Za Fučíkovými měli domek s pěkně
upravenou zahrádkou Mařatkovi -
listonošovi. Na jejich dům byl
napojen domek pana Skrbka -
truhláře. Na něho se moc nepamatuji,
jen na jeho syna, pana profesora -
malíře. On měl za manželku Bulharku
Ljubu Panajotovou. Většinou zde byli
jen v létě. To jsme z domku slyšovali
zpěv. Navštěvovala je dcera
Chvalovských, byla zpěvačkou jako
paní profesorová.

Se Skrbkovými sousedili mladí a staří
Mařatkovi, nebyli příbuzní
listonošových. Mladší pan Mařatka
byl výborný lakýrník.

V dalším domku bydlela paní Tichá -
švadlena se dvěma dcerami, Marií a

Martou. Obě znaly mnoho písní a chodily zpívat do kostela.

Na levé straně našeho domu bylo hospodářství Skrbkových. Pan profesor ale nebyl jejich příbuzný. Z této rodiny pocházel Josef Skrbek, krejčí. Byl velkým sportovcem a prý trenérem slavného pana Rašky.

Přes silnici byla chata Čs. skiklubu, kde byl správcem pan Chlum - obuvník. Díky Chlumovým zářila chata čistotou. Občas se u nás sešli Chlumovi a Fučíkovi. Muži vzpomínali na zážitky z vojny a ženy si vyprávěly, kde bude svatba nebo kde budou mít malé.

Ráda vzpomínám na ty hezké chvíle a milé sousedy. Škoda že dnes se dává přednost televizi před sousedským pohovorem.

Hana Pochopová

Okénko podnikatelů

V minulém čísle jsem vás, vážení čtenáři, provedla deseti podniky, kde je možno "pivo pít a dobře žít". Po uzávěrci jsem zjistila, že v nejjihnější části města se nacházejí ještě dvě provozovny, kde se tento Bohu i Vysočákům milý mok nachází, ovšem se spoustou ještě jiných dobrot a nápojů.

Benzinová pumpa

Je to především první budova města směrem od Jilemnice - benzinová pumpa. Jak vidno, benzin i pivo jde

ruku v ruce, ale každý jiným vchodem, přímo ve Vysokém už skoro rok. Mají dokonce deset různých značek, samozřejmě jen pivo lahvé, nápoje ostatní, alko i nealko a pěkné velký výběr. Sortiment potravin a různých pochoutek i zboží drogistického se řídí poptávkou. U pumpy se zastavují chataři, turisté, chalupáři, zapomenou občas vzít něco s sebou nebo přivést domů, a to všechno se v malém, ale bohatě zásobeném obchodě u pumpy dostane. Podnik má i nápojový automat (čaj, káva, cappuccino, čokoláda) a je jediný ve městě, který bere platební karty všeho druhu. Malý přístroj hned zjistí, jsou-li kryté.

Vedoucí je paní Marcela Pešková, provozovna má ještě dva zaměstnance, ženu a muže, a podle potřeby pomáhá i ing. Pešek.

Otevřeno je od 6. 00 do 21. 00, v sezóně podle potřeby i déle.

Školní stánek při ISŠ

Ten je snad už posledním článkem řetězu, kde je možno se nějakým způsobem občerstvit. Byl určen pro praktické využití teoretických znalostí žáků, kteří by třeba chtěli v tomto oboru jednou podnikat. Učí se tu styku s lidmi, práci s pokladnou, kontrole lhůt zboží, prostě všechno musí sledovat. Každý žák musí strávit ve stánku jeden den.

Stánek slouží kromě praktické výuky i k obstarávání svačin žáků i personálu, ale také k občerstvení pacientů z plastické chirurgie. I tady se pivo pije! Otevírací doba Po - Čt 7. 30 - 11. 15 a 11. 45 - 16. 00, Pá 7. 30 -

11. 15 a 11. 45 - 13. 30. Stánek vede a učně zapracovává paní Jana Slámová.

Ludmila Hnyková

Z HISTORIE dávné i nedávné

Pan rytmistr

V loňském roce jsme vzpomínali na pana Antonína Junka. Díky synovi Milanovi nám byly zapůjčeny jeho další zápisy a záznamy různých událostí z Vysokého.

Jednou o pouti v šenkovně u "Landverů" sedělo plno hostů popít nějaké to pivečko. Pěkně se vzpomínalo na dávný čas, vypravovalo a poslouchalo.

Právě byl jako letní host na návštěvě ve Vysokém jistý policejní komisař z Prahy. Vzpomínal: "Víte, já už sem jezdím takových nejméně pětadvacet let. Když jsem přijel poprvé, hned se mně tu zalíbilo. Takové roztomilé české hnízdo pod samým hřbetem Kokrháče.

Vzpomínám, že zde žila kolem roku 1860 typická figura zjevem i řečí, přičinlivý řemeslník - perníkář. Pilně pracoval a jezdil, jak bylo zvykem, aby se uživil, po všech jarmarcích a poutích v širokém okolí. Jezdával s manželkou Barborou. Jinak si rád zašel sem k Landverom na jednu

"selzu" a jeden "alaš". To přece nebylo světoborné. Mnoho pro sebe nespotřeboval, leda co vykouřil ve fajfce a co popil. Horším nebezpečím byla "lutrie" (loterie) a vojna. Sám vojákem nikdy nebyl, ale vojančina byla jeho koníček. Na stará kolena se učil vojenským a válečným vědomostem. Ze starých kalendářů studoval průběh různých bitev.

Tenkrát byl také takový krásný letní večer, když u Landverů seděla menší společnost. Hosté přicházeli, jini se zase loučili. K odchodu se měl také náš pan mistr perníkář, když tu najednou se otevřely dveře... a pánové, jako by právě uhořel hrom... ve dveřích stál nefalšovaný rakouský c. k. důstojník v parádní uniformě se všemi hvězdičkami, třapci a na prsou ověšen medailemi. To ohromilo. Taková šarže tady, to je vzácnost. S nonšalantním úsměvem pověsil čepici i šavli a zamířil mezi hosty jako důvěrné přátele. Letmý pokyn hlavy na pozdrav a lámanou češtinou se ptá, může-li k pánům měšťanům přisednout. No samozřejmě a nabízejí místo. Nejvíce zářil mistr perníkář, že bude mít příležitost panu rytmistrovi, jak správně odhadl šarži, ukázat, jaké v tak malém městečku má vojenské vědomosti. Všichni hosté, když zjistili, že pan rytmistr výborně ovládá češtinu a je dobrým společníkem, jeden přes druhého přednášeli stížnosti synů z vojny. Přislíbil, že se "na to podívá".

Pan mistr přetáhl už svůj čas, kdy odcházel, a čárky na táčku rostly. Pan rytmistr zachoval dekorum, přešla jedenáctá hodina a zvedl se k

odchodu. Všichni honem zaplatili, aby ho ze slušnosti doprovodili do hotelu na poště. Pan mistr zaplatil i za rytmistra a pozval ho na zítra na teplý "prník". On pozvání přijal. Druhého dne k deváté hodině pan rytmistr jde na "prník" a naproti mu spěchá vstříc mistr s rukou nataženou, aby stiskl pravici vzácnému hostu. To čumíte, Vysočáci, co já mám za známosti, a jak důležité... Rytmistr chodil do chalupy, perníkář ho hostil, pil se "Rustr" a přikusoval perník. Jen manželce se ten pán nelíbil. Hned odešla ze sednice, že má venku práci. Mistr si považoval tohoto přátelství a svěřil se s tím, co nikdo nevěděl. V roce 1866 se vypravil do Jičína s bednou perníku na trakaři, ale pro vojsko a jeho přesuny se dostal jen na kraj města. Uložil trakař u známého čepičáře do kůlny a vydal se na toulky válečné vřavy. A tam uviděl v rákosí pohozenou nebo ztracenou truhlíčku. Když se setmělo, odnesl ji do kůlny, zbavil se perníku a pospíchal k domovu. Otevření nedalo velkou práci. Navrchu nějaká lejstra, ale pod tím dvacet pruských tolarů. Lejstra zahodil, ale peníze mu učarovaly. Proměnil je za rakouské mince a začal vesele sázet do "lutrie". Šťěstí ho míjelo... až jednou. Vyšlo mu terno a vyplatili mu 560 zlatých na ruku. Všechno vyprávěl rytmistřovi, a to neměl dělat. Ten se úplně změnil a že jako voják ho musí ihned zatknout. Je to válečná kořist a na to je smrt provazem. Pan mistr prosil o slitování, ale trvalo delší dobu, než rytmistr prohlásil, že by se jaksi věc dala vymazati, kdyby suma sumárum

zaplatil celou náhradu 737 zlatých 39 a půl krejcaru. Dlouho se chudák mistr drbal za uchem - tolik peněz, odříkání a od huby utržení! A co Barbora? Ne, ne, to raději smrt. Ale nakonec vzal knížku, vybral obnos a zaplatil rytmistřovi. Ten už večer nepřišel..." Dále pan policejní rada pokračuje:

"Druhý den ráno jsem se ocitl před poštovním dvorem, kde byla bryčka připravená k odjezdu. Á, pan důstojník také odjíždí. V ten okamžik jsem věděl, kde jsme se viděli. Zachoval jsem klid, poodešel a za rohem potkal četníka. S tím jsem se vrátil do dvora a jak pan rytmistr lezl do bryčky, ruka zákona ho popadla za límec a šup s ním k okresnímu soudu. V panu rytmistřovi jsem potkal dávno hledaného darebáka, s kterým jsme se sešli několikrát na pražské policii. Peníze musel všechny vrátit. Pan mistr prý už nikdy k Landverom nechodil. Styděl se, že mohl naletět takovému lumpovi. No a tím můj příběh skončil. Dobrou noc, přátelé." A sousedi se rozcházel.

*Ze záznamů zpracovala
Jiřina Doubalíková.*

Městská kronika

Od příštího čísla budou vycházet na pokračování výpisky z kroniky, tentokrát města Vysokého. Po kronikách obcí Helkovic, Tříčce, Staré Vsi a Sklenářic nahlédneme do zápisků mapujících samotné městečko Havlase Pavlaty. Začneme

rokem 1899, kdy zaznamenával, zatím do roku 1913, události důležité pro tehdejší obyvatele městský tajemník Oldřich Doubalík. Pokusíme se vybrat nejzajímavější ukázky a přiblížit dnešním čtenářům Větrníku život našich předků. Později zalistujeme v dalších svazcích kroniky až do současnosti.

Ivana Řehořová

ŘEMESLA

Kováři, kováři...

Naproti činžáku, malinko dál od silnice, stojí dva domy. Ten nízký, rozdělený úzkou chodbou na část obytnou a pracovní, to byla kovářna. Od ulice velká vrata, stále otevřená dokolečka, a nad nimi štít s nápisem: "Rudolf Kašák, zkoušený kovář a podkovář". Byl to sporý, ale silný chlapík. A nadmíru trpělivý s námi dětmi, když jsme si do kovářny chodily hrát. Pracoval s pomocníkem a řemeslu vyučil i staršího syna.

Proti vratům v rohu sálala s věčně žhavými uhlíky kovářského uhlí výheň. Oheň se rozdmýchával vzduchem z velkého měchu nad výhni na půdě. Do chodu se uváděl táhlem vedle výhně. Železu, rozžhavenému v ohni doběla, dávali potom kováři na kovářčině perličky a kladivy potřebný tvar. A jak bušili kovem o kov, ve stejném rytmu, znělo

to jako kovářská zvonkohra. Velká kovářčina stála uprostřed a stranou ještě jedna malá. A všude kolem visely různé velké kleště a kladiva a perličky, aby byly stále po ruce.

Koně se kovali před kovářnou. Tam byly do zdi zapuštěny kovové kruhy, kam se kůň uvázal. Bylo zajímavé pozorovat takové kování koně. Podkova musela pasovat, a tak ji třeba několikrát kovář rozžhavil a opravil, a jak se ještě horká přiložila ke koňskému kopytu, bylo cítit pach spálené rohoviny. Daleko nebezpečnější bylo kování tažných dobytčů. Ta nezvedla nohu jako kůň. K tomu sloužil rumpál pod stříškou na dvorku. Dobytče se širokými řemeny k němu připoutalo, vytáhlo kousek nad zem, až se kovář dostal ke kopytu. Byla to nebezpečná práce, oni kováři vůbec museli mít hodně síly a obratnosti.

Ve městě byli kováři ještě dva. V ulici z náměstí ke Kramářově vile měl kovářnu pan Tvaroh a při hlavní cestě do Sklenářic, tehdy to byl poslední dům po pravé straně, stála kovářna pana Nedomlela. Ale ubývalo koní, ubývalo i kovářů, a tak je dnes kovářina známá hlavně jako umělecké řemeslo.

Anna Čerovská

CESTUJI, CESTUJEŠ, CESTUJEME

Všechny cesty vedou do Říma ... a Vatikánu

2. část

Při jedné z návštěv baziliky svatého Petra jsem byla svědkem audience islámských představitelů u papeže. Zúčastnilo se jí přes 50 kardinálů, biskupů a zástupců islámu. Svatou branou jsem vstoupila do boční lodí a postupně se dostala až dopředu. Když církevní hodnostáři odcházeli, ocitla jsem se najednou v bezprostřední blízkosti Svatého otce a představitele islámu, které slavnostně nesli dva muži na nosítkách. Prošli těsně kolem mě a papežovy a mé oči se na vteřinu setkaly. Přes stáří a nemoc má jasný pohled a pro mě to byl opravdu velmi silný zážitek. Viděla jsem Svatého otce také na svatopetrském náměstí, kdy v malém nechráněném autíčku projížděl i vedle nás. Nebyla to mše, jen audience, na níž vítal všechny poutníky z jednotlivých zemí a žehnal votivní předměty - já měla s sebou obrázky Panny Marie Radostné - Vysocké madony. Rozdávala jsem je strážcům, policistům, zaměstnancům Vatikánu a poutníkům kolem sebe, dostaly se tak až do Mexika, Peru, Japonska a Afriky, věnovala jsem je i členům papežského doprovodu, takže je mohli vidět nejméně v sekretariátu Svatého otce. Dva obrázky jsem dala na hrob kardinála Berana v kryptě svatopetrské baziliky, kde jsou jinak pohřbeni pouze papežové.

Pani Bláhová, a co ostatní papežské baziliky?

V bazilice svatého Pavla za hradbami je hrob tohoto světce. Na její výstavbě se dary podílel snad celý svět. Od cařihradského sultána jsou alabastrové sloupy zakomponované u vchodu, neúčelové, ale nádherné. Ruský car zase věnoval dva oltáře z malachitu a jsou tu například okna ze žlutého tence řezaného alabastru, takže i když je v bazilice přitími a venku navíc prší, člověk uvnitř má pocit, že pořád svítí sluníčko. Architektura chrámu je opravdu krásná. Nad římsami jsou v oválcích portréty všech dosavadních papežů, i samozvaných i z období vicevládí, a jsou tu už připravené prázdné oválky pro nástupce dnešního papeže. Působivé je velké baptistérium sloužící křesťanskému obřadu ponožování, kam se původně vstupovalo do vody jako do bazénu. Ted' je tam křtitelnice. Navštívili jsme i trapistický klášter, jenž byl vybudován na místě údajného stětí svatého Pavla. Tam, kde jeho oddělená hlava prý třikrát poskočila, vytryskly tři prameny. Trapisté jsou nejpřísnějším řádem, žijí pouze modlitbou a prací, již se musejí užívat a přispívají i na misi. Dělají všechno - starají se například o eukalyptové háje, z extraktů pak vyrábějí likéry, bonbony, podle starých receptur vaří přírodní mýdla... Je to mužský řád.

Bazilika svatého Jana v Lateránu je považována za matku všech chrámů. Je též katedrálou římského biskupa.

Prohlédla jsem si i přístupné klášterní prostory. I ji postavil Konstantin, byla mnohokrát drancována, zbořena zemětřesením, spálena mnoha požáry... a vždy opravena. Má pěknou rajskou zahradu.

V bazilice Panny Marie Sněžné dostali požehnání tehdejšího Svatého otce věrozvěsti Cyril a Metoděj před misijní cestou na Velkou Moravu. Podle ústního podání dostala bazilika své jméno tak, že když se papež rozhodl, kde ji postavit, na příslušné místo napadl do rána sněh. Také se vypravuje, že bohatá zlatá stropní výzdoba byla udělána z prvního zlata přivezeného z Ameriky, které této bazilice darovali španělští králové.

Ve Vatikánu je velké muzeum. Dostala jste se i tam?

Prošla jsem ho částečně, důkladná prohlídka by zabrala několik dní. Jsou tu například obrazy, sochy a další umělecké předměty od počátku křesťanství, díla neznámých tvůrců i tak významných autorů, jakými byli Raffael a Michelangelo, je tu zachyceno samozřejmě nejenom umění křesťanství, ale jsou tu i ukázky kultury sumerské, antiky atd. Celou jednu chodbu zabírají mapy světa, jinde jsou zase holandské gobelíny či papežské kočáry. V oddělení antiky je kniha vytesaná do kamenných desek. Stránky tvoří obdélníky o rozměrech 50 x 25 centimetrů a jenom vystavená část zabírá na sto metrů. Exponáty jsou instalované v několika poschodích,

součástí muzea je velká knihovna.

*Pokračování příště
Naslouchala Alice Sládková*

SPORT

Příprava lyžařů na novou sezonu

Po krátkém odpočinku po zimní sezoně začali počátkem května naši závodníci s přípravou na sezonu novou. Tréninky sjezdářů většinou vedou Petra Pohanková a nově vyškolení trenéři Jan Pohanka a Eva Kučerová. Běžecké tréninky zajišťují Karel Burgermeister, Pavel Šalda, Zdeněk Seidl a občas pomůže Josef Tomíček. Součástí přípravného období bude opět společné soustředění lyžařů na horickém koupališti Dachova. Odjezd je stanoven na pátek 29. 6. a návrat na 4. 7. Ti zkušenější pojedou obě cesty na kolech. V letošním roce zde dojde i k určité změně ve vedení této akce. Jak v trénincích, tak i v organizačních činnostech lyžařů je třeba postupně více dávat příležitost mladším, aby se předešlo generačnímu problému v momentálně nejúspěšnějším sportu ve Vysokém. Většina našich závodníků se také v této části přípravy zúčastní závodů na kolech, běhů do vrchu a přespolních běhů. Příprava by měla být daleko tvrdší a náročnější. Čtyři běžci mají v příští sezoně startovat na mistrovství ČR a bez

kvalitní letní přípravy nemůžeme pomýšlet na dobrá umístění.

Z letní pořadatelské činnosti na Vysocku

I když naši rozhodčí mají hlavní sezonu v zimním období, tak ani přes léto si příliš neodpočinou a budou se organizačně podílet na těchto akcích:

9. 6. Cyklistický terénní závod v Šachtách - pořadatel úsek sjezd. disciplín Ski klubu
10. 6. Krkonošský pohár Trek - terénní cyklistika - pořadatel oddíl cyklo, Falko Sport a Ski klub
16. 6. Rokytnice - Dvoračky - běh do vrchu - Spartak Rokytnice a časomíra Ski klub
14. 7. Sklenařícké debly - muži - Sokol Sklenaříce a oddíl odbíjené Vysoké nad Jizerou
15. 7. Sklenařícké debly - mixy a veteráni - Sokol Sklenaříce a oddíl odbíjené Vysoké nad Jizerou
15. 7. Vysoká časovka, Pojizerský pohár - oddíl cyklo a Ski klub
29. 7. Vysoké - Štěpánka - běh do vrchu - Ski klub
4. 8. Poutní turnaj smíš. družstev - volejbal - oddíl odbíjené
1. 9. Okolo Petruškových vrchů - přespolní běh - Ski klub
29. 9. Mistrovství ČR - kolečkové lyže - Jablonec, Tříč, Vysoké - Ski klub a ÚBD SLČR

Informace o všech akcích získáte na tel. čísle 0432 / 59 34 95 nebo 0605970 785

Stavba krátkého lyžařského vleku

Již několik let se usilovalo o určitou modernizaci lyžařského areálu v Šachtách. I když letošní zimní sezona nebyla sněhově příznivá, přesto nám celkem jasně ukázala, že nutně potřebujeme postavit krátký lyžařský vlek v horní části sjezdovky. Běžně totiž dochází k tomu, že v horní části, zhruba po les "pod šachtákem", jsou sněhové podmínky dostačující, a nemůžeme provozovat vlek, protože u dolní stanice vleku jsme téměř bez sněhu. Velice často se stává, že v 700 m n.m. (horní stanice) sněží a u dolní stanice (550 m n.m.) prší. Proto se výbor TJ rozhodl, že v letošním roce provede stavbu krátkého vleku. Bude umístěn nedaleko transformátoru poblíž horní stanice vleku, téměř souběžně se stávajícím vlekem až po les. Jde o moderní lyžařský vlek Tatrapoma PFP, jehož délka je 250 metrů a přepravní kapacita 600 osob za hodinu, což by mělo zkrátit fronty na velkém vleku. Po pravé straně vleku by měl vzniknout v případě dobrých sněhových podmínek areál pro snowboardisty se sněhovou "U" rampou a skokem.

Naším záměrem zde je zvýšit nabídku možností lyžování, kdy se rozšíří přehledná stráž nad lesem. Mohou toho využít méně zdatní lyžaři a lyžařské výcviky, které jsou pro nás určitým způsobem nosným programem všedních dnů na počátku sezony.

Výbor Jednoty si uvědomuje, v jaké finanční situaci se nacházíme, ale není možné neustále přeshlapovat na místě.

Předběžně je vyjednána půjčka u České spořitelny. Jednáme s vlastníky pozemků a vše je na dobré cestě, aby se nám letos záměr podařilo uskutečnit. A pevně věříme, že tento krok přitáhne i další nadšence lyžování a návštěvníky do Vysokého nad Jizerou.

Zdeněk Seidl

KČT

Za "Rumcajsem" **31.3.2001**

Šlo o letošní první dálkový pochod, kterého jsme se zúčastnili. Slunečné a příjemné počasí nám zpříjemnilo putování malebným jičínským krajem. Trasa byla dlouhá 35 kilometrů.

"O Žížkův štít" **21.4.2001**

Byl to dálkový pochod z Hořic. Pětatřicetkilometrovou trasu jsme si prodloužili malým zablouděním, i to se může stát. Počasí bylo větrné, výhledy ze Zvičiny stály za to a perníčky z Miletína byly jedna báseň.

Oslava 100. výročí založení turistického odboru **12.5.2001**

Přátelské setkání všech příznivců vysocké turistiky při příležitosti 100. výročí založení našeho odboru začalo

v 8.30. Odešli jsme na místní hřbitov k uctění památky zesnulých vysockých turistů. Po pietní vzpomínce jsme se vydali na procházku okolím Vysokého. Trasa vedla do Jablonce nad Jizerou, Pasek, na Perlíček a zpět do Vysokého. Cyklisté se vydali na padesátikilometrovou projížďku okolím. Akce se konala za podpory MěÚ ve Vysokém nad Jizerou. Odpoledne jsme se sešli ke společnému posezení v hasičské zbrojnici. Pohoštění nám zřídili místní hasiči, o hudbu se postaral Jiří Pošepný, za což jim všem srdečně děkujeme.

Program setkání jsme zahájili zprávou o historii KČT, ze které ve stručnosti uvedu: "Roku 1901 byl ve Vysokém založen Odbor klubu českých turistů; kromě poznávání krás přírody a historických přednášek s turistickou tematikou měli tehdejší turisté i další poslání plynoucí z tehdejších národnostních a sociálních poměrů. Píše se o tom v jednatelské knize z roku 1901: 'Turistika česká má dále velký význam národnostní, vtiskuje krajinám krok za krokem český ráz, zastavuje tak ve značné míře rušivý vliv sousedů německých.' Počeštění Krkonoš bylo i hlavním motivem činnosti zakladatele české krkonošské turistiky Jana Buchara. Vysočtí turisté plnili za přispění ústředí i sociální úkoly. Pořádali vánoční nadílky pro chudé školní děti. Každoročně byla zřizována ve škole prázdninová noclehárna pro mládež. V prvním roce existence byly již značeny turistické cesty."

První světová válka přerušila činnost turistů až do roku 1922. K oživení turistiky dochází roku 1923. Pozornost byla věnována značení a údržbě turistických cest, pořádání výletů a přednášek. Ve 30. letech postupně skomírá činnost turistů, až byla za okupace zcela zastavena.

Dne 2. 4. 1951 na ustanovující schůzi turistického odboru Sokola byl zvolen jeho předsedou Karel Šalda, jednatelem Miluše Bucharová, kterou později vystřídal Josef Lukáš. Pozornost byla věnována značení nových turistických cest. Roku 1959 byl na náměstí postaven šindelem krytý přístřešek pro mapu značených cest z Vysokého, kterou zhotovil Josef Lukáš. V téže době s Bedřichem Lukšem provedli opravu a přemalbu plastické mapy v parku.

Ke stabilizaci funkcionářského aktivu a skutečnému oživení činnosti vysokých turistů došlo po roce 1972, kdy se předsedou stal Jaroslav Hruška a jednatelem Karel Svatý. V roce 1980 byl zvolen předsedou Josef Jirouš, místopředsedou Pavel Šalda, tajemníkem Petr Beneš. Výbor pracuje dosud pouze s malými změnami v zastávaných funkcích.

V roce 1977 byla uspořádána první akce pochodu "Vysoká pětadvacítka krajem Západoých vlastenců a starých sklářských tradic". Dnes "Krajem Západoých vlastenců". V roce 1978 byla uspořádána první lyžařsko-turistická akce - "Ve stopě první středoevropské padesátky". Obě akce jsou stále pořádány.

V roce 1976 začala účast na dálkových pochodech a rokem 1979

účast na zimních a letních akcích, které se stávají hlavní vrcholnou činností našich členů.

Pohoří a kraje, které jsme při našem putování navštívili: Nízké Tatry, Vysoké Tatry, Roháče, Fagaraš, Pietra Krauli, Julské Alpy, Istria, Velká Fatra, Malá Fatra, Bukovské vrchy, Vihorlat, Rudohorí, Spišská Magura, Orava, Pieniny, rakouské Alpy, italské Alpy, Benátky, Švýcarsko, Beskydy, Kysucké Beskydy, Broumov a okolí, Lužické hory, Krušné hory, Orlické hory, polské Tatry, Belanské Tatry, Jeseníky, Šumava, okolí Znojma a poslední tři roky jsme se pokoušeli i o vodní turistiku sjetím části Vltavy, Nežárky a Otavy.

Od roku 1972 je věnována péče údržbě značení turistických cest.

Dr. Václav Lukáš uspořádal archiv odboru a stal se historikem vysoké turistiky."

Setkání pokračovalo oceněním zasloužilých členů, byla jim předána uznání za prospěšnou činnost pro Klub českých turistů a českou turistiku.

A nejlepší na závěr - promítání filmů a videozáznamů z turistických cest a volná zábava při tanečků.

Jiří Libal

Společenská kronika

Sňatek

7. 4. 2001 *Monika Koucká* z Vysokého nad Jizerou a *Radek Lampa* z Bozkova

27. 4. 2001 *Iva Knapová* a *Pavel Švanda*, oba z Jablonce nad Jizerou

28. 4. 2001 *Zdeňka Velecká* a *Stanislav Bouček*, oba z České Skalice

Hodně štěstí!

Zlatá svatba

Dne 28. dubna 2001 oslavili 50 let společného života manželé *Květa a Jan Nedomlelovi* z Vysokého nad Jizerou.

Do dalších let přejeme hodně zdraví a štěstí!

Poděkování

Manželé Maruška a Jiří Hrdličkovi a manželé Květa a Jan Nedomlelovi děkují svým dcerám a synům s rodinami za krásné a milé překvapení v restauraci ve spořitelně, kde oslavili společně zlatou svatbu. Společně proto, že před padesáti lety, přesně dne 28. 4. 1951 v Bozkově a Dolním Bousově, bylo oběma sňatkům požehnáno. Upřímné díky patří též panu

Pošepnému a paní Slávce Hubačkové za jejich pěkný program.

Nedomlelovi a Hrdličkovi

Životní jubilea

Dne 5. května 2001 se dožila 80 let paní *Jasněna Kohoutová* rozená *Rónová*, dcera spisovatele Ing. Zdeňka Róna, vysokého rodáka, a Marie rozené Zajíčkové, dcery vysokého učitele Josefa Zajíčka, osobnosti, o níž jsme už také několikrát psali.

Paní Kohoutová šla ve šlépějích svého otce, stala se středoškolskou profesorkou českého a ruského jazyka a literatury v Praze a vychovala řadu výborných kulturních pracovníků. Po dobu, kdy její manžel, středoškolský profesor, byl v roce 1950 z politických důvodů vězněn, nesměla svou profesi vykonávat. Věnovala se velice důkladně literárnímu odkazu svého otce, zpracovala ho a odevzdala Památníku písemnictví v Praze.

Pro literární přátele zpracovala text nazvaný *Vzpomínka*, který byl přednesen 30. července 1989 ve vysokém Krakonoši a v loňském roce byl na Šrámkově Sobotce oceněn čestným uznáním. Stručný výtah, týkající se rodiny Rónových, přinesl Větrník č. 11 - 12 z prosince 1989.

Pamětní deska spisovatele Ing. Zdeňka Róna je na jeho rodném domě č. 145 v Zákostelí.

K jubileu blahopřejeme tím, co srdce oslavenkyně zahřeje asi nejvíce,

nejznámější a nejrecitovanější básní
jejího otce.

Z hor jsme

Z hor jsme.
Jsme srdce a kamení shluk.
Na stromě života
jsme suk
a suk.
Čekal jsi růže?
Lilie hledat jdeš?
Nehledej.
Nenajdeš.

Nám kvetou jen do šíře mozolné
dlaně -
do našich snů nám náhorní vichřice
dují.
Jsme pláně.

Víš, pláň, které na mezi je doma
a nezběhne,
ať květ jen v šípek rudý dozraje mu.
Na mezi, v horách kdesi
zůstane věrno
svému.

Vysoké nad Jizerou

MUDr. Miluše Mašková 78 let
Soňa Zitová 74 let
Jan Nedomlel 75 let
Václav Hladík 80 let
Jaroslav Zeman 71 let
Anna Novotná 90 let
Petr Nečásek 72 let
Zdeňka Plůchová 74 let
Jiřina Doulalíková 78 let
Milena Mercová 70 let
Bohumil Martinec 82 let

Josef Rón 75 let
Otto Volprecht 79 let
Jarmila Hladíková 75 let
Zdeněk Fišera 70 let
Věra Kučerová 71 let
Bohuslav Matoušek 91 let
Václav Lukáš 89 let

Horní Tříč

Jarmila Ederová 73 let
Anna Lukšová 87 let
Anna Hakenová 80 let

Helkovice

Jaroslav Nosek 73 let
Marie Pěničková 86 let

Sklenařice

Alena Metelková 76 let
Marie Holcová 88 let
Václav Metelka 77 let
Anna Rydvalová 76 let

Stará Ves

Maxmilián Černý 71 let

Všem jubilantům blahopřejeme!

lh

Úmrtí

15. 3. 2001 zemřela *Stanislava Chlumová* ze Staré Vsi ve věku 83 let.
20. 3. 2001 zemřela *Zdeňka Skrbková* z Vysokého nad Jizerou ve věku 79 let.
7. 4. 2001 zemřela *Věra Bryknarová* z Tříče ve věku nedožitých 73 let.
7. 4. 2001 zemřel *Josef Vrána* z Tříče ve věku 81 let.

*Všem pozůstalým vyjadřujeme
upřímnou soustrast.*

Znáte své město?

Série pohledů Znáte své město vychází od roku 2000, od čísla květen - červen. Často dostáváme dotazy, odkud jednotlivé fotografie jsou, mnozí občané své město dobře neznají. Od tohoto čísla proto budeme jednotlivé fotografie konkretizovat. (Řešení najdete na zadní straně.) Pokud máte zájem, můžete si i dosud otištěné obrázky znovu prohlédnout a "poznat".

Květen - červen 2000

Bývalý dům MUDr. Dlabala, dnes Voňkovi
Dům Martina Petrušky
Pohled z "kopčovi" do staroveské návsi
Letní zahrada "U Albíny"

Červenec - srpen 2000

Pečovatelský dům a část nové bytovky

Socha před bývalým "chudincem"
Září - říjen 2000

U Aninky Nečáskové
Roh Hanušova domu a část domu Ing. Janovského
Cesta k depozitáři muzea
Kopčovi - u Taušů

Listopad - prosinec 2000

U Musilů
Vpravo část býv. domu Dohalských, vpravo Širovi

Leden - únor 2001

Z technických důvodů žádné obrázky
Březen - duben 2001
Dům manželů Pergnerových
Cestička ke Kučerovým (Stan. Čivrný)
Matouškoví

Námět a foto Ludmila Hnyková

Prodám pozemek ve Vysokém nad Jizerou pro stavební účely

Informace na telefonu
0438 / 93 460 nebo
0603 58 19 05

CK ELLE - JABLONEC NAD JIZEROU

Vážené dámy a pánové, milí zákazníci.
Naší milou povinností v letošním roce je opět Vám nabídnout naše služby
týkající se cestovního ruchu.

Služby, které můžete u naší cestovní kanceláře využít?

- * Připravili jsme pro Vás dominantní nabídku letních pobytů v tuzemsku i v zahraničí.
- * Dále nabízíme široký výběr dětských táborů, lázeňských rekreací, ale i studijních pobytů v zahraničí.
- * Jsme připraveni Vám pomoci při výběru poznávacích, pobytových nebo kombinovaných zájezdů.
- * Naše cestovní kancelář Vám zajistí pojistění, víza a letenky pro jednotlivce i skupiny.

Využijte naší nabídky a přijďte si vybrat.

Itálie	-	již od 2 710,- Kč / BUS
Řecko	-	již od 5 550,- Kč / BUS
Chorvatsko	-	již od 3 250,- Kč / BUS
Španělsko	-	plná penze - již od 6 690,- Kč / BUS
Tunisko	-	polopenze - již od 11 950,- Kč / LETECKY
Bulharsko	-	se snídaní - již od 9 990,- Kč / LETECKY

Děkujeme za Vaši přízeň a přejeme Vám, aby dovolená s naší cestovní kanceláří splnila všechna Vaše očekávání.

Nabízíme spolupráci

Vážení přátelé cestovního ruchu,
nabízíme Vám spolupráci při obsazování Vašich hotelů, chat, penzionů, chalup a privátů.

Služby, které nabízíme:

- * Umístění Vaší kapacity v katalogu - bez poplatku
- * Umístění na našich www stránkách - bez poplatku
- * Zprostředkování klientů z tuzemska a zahraničí
- Nechceme celou kapacitu celoročně k dispozici
- Na termínech se domlouváme
- * Obousměrná spolupráce v oblasti ubytování
- * Vaším klientům naše služby - lyžařská škola - půjčovna lyží, snowboardů a horských kol

Podrobné informace v cestovní kanceláři na adrese:

Nádražní 316
512 43 Jablonec nad Jizerou
tel., fax: 0432 / 59 11 65
e-mail: krkonose@ckelle.cz
internet: www.ckelle.cz

Děkujeme za Váš zájem o spolupráci
Za kolektiv cestovní kanceláře ELLE
Petr Prokůpek